

Tjenestebage træder i Stedet for det kalkulerede. Da Afdelingerne ikke bør have hos sig større Beholdninger end nødvendigt, er der truffet Bestemmelser, ifølge hvilke det midlertidige Overflud kan opbevares ved Munderingsdepotet, og vedkommende Afdeling paa et senere Tidspunkt, naar Nedgangene indtræder, kan drage til sig fra Depotet Sager indenfor Grændsen af sit Tilgodehavende. Det vil imidlertid ogsaa kunne ske, at en Afdeling ikke ved Hjælp af sine Slidpenge kan tilvejebringe det Fornødne, og saaledes skal for Fodfolkets Vedkommende særlig nævnes det Tilfælde, at i et Aar Rekrustyrken bliver usædvanlig stor. I saadanne Tilfælde vil efter de trufne Bestemmelser en Afdeling kunne erholde Extraudlevering fra Munderingsdepotet; men dette betragtes da kun som Forudlevering, og Betalingen vil blive at udrede af Afdelingens Slidpenge for senere Aar. I det Hele taget vil ifølge de trufne Bestemmelser for Betaling og Bogføring enhver forvaltende Afdelings Økonomi være strengt adskilt fra Munderingsdepotets, saaledes at hvad Afdelingen modtager af Munderingsfager altid betales, og at, hvad den deponerer ved eller forlods erholder udleveret fra Depotet, krediteres eller debiteres den ved Depotet med Sagernes Vardi. En Afdelings økonomiske Status vil derfor til enhver Tid kunne angives i Penge, og ligeledes den økonomiske Op- eller Nedgang i en vis Tid, som maatte gjøres til Gjenstand for Undersøgelse. Opmærksomheden henledes paa, at da Slidsatserne kun ere beregnede paa at dække Afgangen ved Slid, vil man ikke kunne vente ved Hjælp af dem at bestride Udgifter ved betydelige eller pludselige Reglementsforandringer.

Ved Beregningen af Udgiften paa Konto E. b. I. er benyttet samme Gruppering og samme Slidsatser som i Bevillingen for 1873—74.

I Anmærkningerne til Konto E. under § 22 i Finantslovsforslaget for 1870—71 blev der meddelt Rigsdagen Oplysninger om de Gaver af brugte Munderingsfager, som bortskjæntes til værdige og trængende Invalidiser og til velkjente og trængende Underofficerer ved disses Afskedigelse. Disse Gaver have, overensstemmende med fornævnte Meddelelse, hidtil ikke bestaaet af andre Stykker end Vaabenfrakter, Venklæder og Hue, men Ministeriet maa meget ønske fremtidig efter Omstændighederne ogsaa at kunne lade dem omfatte en brugt Kappe, hvormod der jævnlig er fremkommen Begjæring, fordi dette Klædningsstykke er af særlig Betydning for de Paagjældende, navnlig naar de ere svagelige eller gamle Ffolk.

Den militære Klædefabriks Indtægter og Udgifter i Finantsaaret 1874—75 anslaaes som følger:

Indtægt.

A.a. Ved Tilvirkning af de nedenfor anførte Varer:

Klæde til Overmunderinger for Hærens Underofficerer, Underkorporaler og Menige.....	59,000 Alen.
Søværnets Forbrug.....	7,700 —
Den vestindiske Hærstyrkes Forbrug.....	2,000 —
	68,700 Alen.

Deraf 67,700 Alen ordinært Klæde til en Gjennemsnitspris af 2 Rd. pr. Alen.....	135,400 Rd.
og 1,000 Alen fint Klæde til en Gjennemsnitspris af 3 Rd. 32 ø. pr. Alen.....	3,300 —

Transport. . . 68,700 Alen. 138,700 Rd.